

GÖRÜNMEYEN AHMET

Ahmet, dördüncü sınıfa giden bir çocukmuş. Ahmet'in sınıfında herkes birbirini çok severmiş. Ama Ahmet, onları sevmediği gibi onlarla kavga edermiş. Ahmet ailesine hep şikayet getirirmiş. Çünkü arkadaşlarıyla kavga edermiş. Bunun üzerine arkadaşları Ahmet'e bir oyun oynamak istemiş. Bir hafta boyunca Ahmet'i görmezden geleceklermiş.

Ertesi gün Ahmet okula gelmiş. Bir arkadaşının yanına gitmiş. Ahmet ne yaparsa yapsın arkadaşı onu görmemiş, duymamış. Başka bir arkadaşının yanına gitmiş. Yanına gittiği diğer arkadaş da onu görmezden gelmiş. Bu durum Ahmet'in o kadar çok canını sıkmış ki kendini çok yalnız ve çaresiz hissetmiş. Ahmet'e arkadaşlarının oynadığı bu oyun çok büyük ders vermiş. Bir gün sınıfta herkese bağırarak:

— Arkadaşlaaaaaar! Beni neden görmüyorsunuz?

Ahmet'in sınıf arkadaşları kendi aralarında fısıldamaya başlamış:

—Ahmet dersini aldı. O sonuçta bizim arkadaşımız .Onu affedelim.

Artık bu oyunu bitirmenin zamanı gelmişti. Arkadaşlarından biri ayağa kalkarak:

—Bizlerden özür dilemeli ve bu kötü davranışlarını bir daha yapmayacağına söz vermelisin.

Ahmet:

—Tamam, hepinizden çok özür diliyorum. Bir daha kavga yapmayacağım. Hepinizi çok seviyorum.

Bunun üzerine arkadaşları Ahmet'i affetmiş, Ahmet durumu ailesi ile paylaşmış, ailesinden de özür dilemiş, bütün gece hatalarını gözden geçirip ders çıkarmış. Artık yaptığı yanlışları bir daha yapmamış. Arkadaşları ile birlikte okulunu çok mutlu ve huzurlu tamamlamış.

Milhan Ayaz BİLGE

4/D Sınıfı

Yarışmada 1. Oldu

ENGEL TANIMAYAN DOSTLUK

Okula başladığım günden beri evimizin yakınındaki okula gidiyorum. Güzel arkadaşlarımın olduğu, birlikte gülüp eğlenebildiğimiz güzel bir sınıfımız var. Birlikte oyun oynayabildiğimiz, birbirimizle iyi geçinebildiğimiz bir sınıf. Bizim sınıfımızda pek kavgalar olmaz,uzun süreli sorunlar yaşanmaz.Bu konuda şanslı olduğumuz söylenebilir.

Günlerden bir gün sınıfımıza yeni bir arkadaşımız geldi. Babasının işi nedeniyle bizim sınıfa nakil olmuş. Fakat bu durum biraz değişikti. Arkadaşımız özel bir çocuktü. Kendisi engelliydi. Daha önce yaşamadığımız bir olayla karşılaşmıştık. Kimse ne yapacağını bilemiyordu. Arkadaşımızda oldukça çekingendi. Belli ki özel durumundan dolayı onu üzen olumsuz şeyler yaşamış. Onun için bize uzak davranıyordu. Onu içimize almaya çalıştıkça tedirgin oluyor, bizden daha da uzaklaşıyordu. Ne yapacağımızı bilemiyor, çok üzülyorduk. Epey zaman geçmişti arkadaşımız sınıfımıza alışımış, oyunlarımıza katılmaya başlamıştı. Birlikte yemekler yiyor, oyunlar oynuyorduk. Artık yanımızda çok rahattı. Başlardaki tedirginliğini bırakmıştı. Bizim yanımızda çok mutluydu, tabi ki bizde onunla çok mutluyduk. Birbirimizi sarıp sarmalıyor, ona iyi geliyorduk.

Hayata dair birçok şeyi birlikte öğrenip üstesinden gelmeyi başarmıştık. Unutmayalım ki yaşam sürprizlerle dolu. Hepimiz aslında birer engelli adayınız ama engelin hiçbir engeli yok. Biz en başından beri bu bilinç ve olgunluktaydık. Engeller hiçbir şeye mani değildir. Çünkü arkadaşlık ve dostluk engel tanımaz.

Eylül HAZER
4/C Sınıfı
Yarışmada 2. Oldu

DOSTLUK

Hepinize merhabalar,

Size geçen yaz neler yaşıadığımı anlatmak isterim. Bizim o sıralar Işıl'la aramız çok iyi değildi. Bu arada Işıl benim en yakın arkadaşım. Günlerden pazartesi idi. Rüyamda bir ejderha gördüm. Everest Dağı'nın tepesinde korkunç bir sesle haykırıyordu ve aniden durdu. Bir Şeyler fısıldadı. Ejderha, 'Yalnız kalacaksın.' diye tekrarlıyordu ki uyandım. Ne olduğunu anlayamadım. Pencereye baktım. Pencerede ejderhalı bir saat duruyordu. Hemen elime aldım. Elime alır almaz gözüm karardı. Gözlerimi açtığımda karşımda Everest Dağı vardı. Yağmur yağıyordu. Yağmur damlaları ılıktı, şmyordum. Birden gök gürledi, Őimşekler aktı. Ejderha karşımda belirdi, etrafına bir daire çizdi. Dairenin etrafından lavlar çıkıyordu. Korkudan donakalmıştım ki yanıma o sıralar ks olduğum Işıl geldi, bana elini uzattı.

—Işıl, ne işin var burada?

—Soru sorma, elimi tut.

Elini sıkıca tuttum ve koşmaya başladık. Taşlık bir yere geldik. Çevrede sadece bir bitki vardı. Bitki canlandı aniden. Bize doğru büyümeye başladı ve yavaş yavaş geri çekildik. Fakat ayağımın takılması sonucu bir taşın üzerine düştüm ve taş yuvarlandı, uçurumdan düşüyordum ki Işıl tuttu beni.

Işıl:

—Sıkı tutun bana, sana yardım edeceğim.

Cebinden bir sarmaşık çıkardı, bana doğru uzattı. Kurtulmuştum. Bu sırada asıl sorunu unutmuştuk. Bitki peşimizden gelmeye devam ediyordu. Korku imi kaplamıştı. Aklıma bir ormanda gördüğüm bitki gelmişti. Su verince uzamayı bırakıp iek açıyordu. Işıl'a sordum:

—Suyun var mı?

Çantasından suyu çıkardı ve bitkiye döktük. Gerçekten de bitki iek amaya başladı ve artık bymyordu. Peşimizi bırakmıştı. Bir mağara bulduk. İçeri girmek için ekindik fakat hava kararmıştı, başka are yoktu. İçeriye kontrol edip girdik. Gece boyunca tek kelime etmedik. Sabah mağaranın içinde bir not bulduk. Notu ejderha yazmıştı. Notta şunlar yazıyordu: Benden kurtulduğunuzu sanmayın. Sizi mutlaka ayıracağım.

Işıl:

—Nasıl yani?

Ben:

—Ejderha mı? Bizi nasıl buldu?

Bir Şeyler yapmalıydık. Aklıma bir fikir geldi. Okuduğum bir kitapta Prens ejderhayı yenmek için su tabancası kullanıyordu. Işıl'a sende su tabancası var mı, dedim. Işıl her zaman ki gibi yardımıma yetişti ve çantasından su tabancasını

çıkardı. Su tabancasını alıp Everest Dağı'nın yanına gittik. Ejderha tam uyurken ağzına nişan alıp, kaçtık. Ejderha orada aniden yok olmuştu. Yine gözüm kararmaya başladı. Gözümü açtığım da odamdaydım. Işıl'da yanımdaydı. Beklemeden sordum:

—Biz küs değil miyiz? Bana neden o büyülü yerde yardım ettin?

Işıl:

—Biz küs kalamayız. Çünkü biz dostuz. İyi günde, kötü günde hep birlikte olacağız.

O zaman anladım ki gerçek dost her zaman senin yanındadır. Bu dünyada dostluktan önemli bir şey de yokmuş.

Damla ÇETİN

4/B Sınıfı

Yarışmada 3. Oldu